

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2019. gada 8. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. panta 2. punkts un 16. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība – Ierobežojums – Lēmums par komercuzņēmuma tūlītēju slēgšanu – Pamatojuma neesamība – Primāri vispārējo interešu apsvērumi – Noziedzīgu nodarījumu pret prostitutām prevencija – Sabiedrības veselības aizsardzība – Brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojuma samērīgums – Pamattiesību hartas 47. un 48. pants – Pārbaudes tiesā efektivitāte – Tiesības uz aizstāvību – Tiesību uz labu pārvaldību pamatprincips

Lietā C-230/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tiroles federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kurš pieņemts 2018. gada 27. martā un kurš Tiesā reģistrēts 2018. gada 30. martā, tiesvedībā

PI

pret

Landespolizeidirektion Tirol,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toadere [*C. Toader*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*] un M. Safjans [*M. Safjan*] (referents),

ģenerālvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- PI vārdā – *A. Zelinka, Rechtsanwalt,*
- *Landespolizeidirektion Tirol* vārdā – *C. Schmalzl,* pārstāvis,
- Austrijas valdības vārdā – *G. Hesse,* pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Krämer* un *L. Malferrari,* pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 15. panta 2. punktu, kā arī 41., 47. un 52. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp PI un *Landespolizeidirektion Tirol* (Tiroles federālās zemes Policijas pārvalde, Austrija, turpmāk tekstā – “federālās zemes policija”) saistībā ar PI pārvaldītā komercuzņēmuma slēgšanas tiesiskumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Harta

- 3 Hartas 15. pantā “Brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt” ir paredzēts:
“1. Ikvienai personai ir tiesības strādāt un iesaistīties brīvi izraudzītā vai akceptētā profesijā.
2. Katrs Savienības pilsonis var brīvi meklēt darbu, strādāt, izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un saņemt dažādus pakalpojumus jebkurā dalībvalstī.
[..]”
- 4 Paskaidrojumos attiecībā uz Hartu (OV 2007, C 303, 17. lpp.) par šīs hartas 15. panta 2. punktu ir precizēts, ka šajā tiesību normā ir pārņemtas trīs ar LESD 26., 45., 49. un 56. pantu garantētās brīvības, proti, darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība.
- 5 Saskaņā ar Hartas 16. pantu “Darījumdarbības brīvība”:
“Darījumdarbības brīvību atzīst saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi.”
- 6 Paskaidrojumos attiecībā uz Hartu par šīs hartas 16. pantu ir precizēts, ka šī tiesību norma ir balstīta uz Tiesas judikatūru, kurā ir atzīta brīvība veikt ekonomisko vai komercdarbību vai līgumslēgšanas brīvība, kā arī uz LESD 119. panta 1. un 3. punktu, kurā ir atzīta brīva konkurence.
- 7 Hartas 35. pants “Veselības aizsardzība” ir formulēts šādi:
“Ikvienai personai ir tiesības uz profilaktisko veselības aprūpi un ārstniecību saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti valstu tiesību aktos un praksē. [..]”

8 Hartas 41. pantā “Tiesības uz labu pārvaldību” ir noteikts:

“1. Ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās.

2. Šīs tiesības ietver:

- a) ikvienas personas tiesības tikt uzklausiņai, pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt;
- b) ikvienas personas tiesības piekļūt materiāliem, kas uz to attiecas, ievērojot konfidencialitātes, kā arī profesionālā noslēpuma un komercnoslēpuma likumīgas aizsardzības apsvērumus;
- c) pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus.

[..]”

9 Hartas 47. pantā “Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu” ir formulēts šādi:

“Ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā.

Ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā. Ikvienai personai ir iespējas saņemt konsultāciju, aizstāvību un pārstāvību.

[..]”

10 Hartas 48. panta “Nevainīguma prezumpcija un tiesības uz aizstāvību” 2. punktā ir paredzēts:

“Ikvienam apsūdzētajam tiek garantētas tiesības uz aizstāvību.”

11 Hartas 51. panta “Piemērošanas joma” 1. punktā ir noteikts:

“Šīs Hartas noteikumi attiecas uz Savienības iestādēm un struktūrām, ievērojot subsidiaritātes principu, un uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesību aktus. [..]”

12 Hartas 52. pantā “Tiesību un principu piemērošana un interpretēšana” ir noteikts:

“1. Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

2. Šajā Hartā atzītās tiesības, kuras ir paredzētas Līgumos, izmanto saskaņā ar noteiktajiem nosacījumiem un ierobežojumiem.

[..]

7. Savienības un dalībvalstu tiesas pienācīgi ievēro skaidrojumus, kas izstrādāti, lai sniegtu norādes šīs Hartas interpretācijai.”

Direktīva 2006/123/EK

- 13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.) 4. pants “Definīcijas” ir izteikts šādā redakcijā:

“Šīs direktīvas nolūkos piemēro šādas definīcijas:

[..]

5) “uzņēmējdarbības veikšana” ir faktiskā pašnodarbinātas darbības veikšana, kā minēts [EKL 43.] pantā, kuru pakalpojumu sniedzējs veic uz nenoteiktu laiku, izmantojot stabilu infrastruktūru, no kuras faktiski tiek īstenota pakalpojumu sniegšanas darbība;

6) “atļauju piešķiršanas sistēma” ir jebkura procedūra, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējam vai pakalpojumu saņēmējam faktiski ir jāveic noteiktas darbības, lai no kompetentas iestādes saņemtu formālu lēmumu vai netiešu lēmumu attiecībā uz piekļuvi kādai pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu;

[..].”

- 14 Šīs direktīvas III nodaļas “Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību” 1. iedaļā “Atļaujas” ir ietverts 9.–13. pants.

- 15 Minētās direktīvas 9. panta “Atļauju sistēmas” 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis piekļuvei pakalpojumu darbībai vai tās veikšanai piemēro atļauju sistēmu vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atļauju sistēma nav diskriminējoša pret attiecīgo pakalpojuma sniedzēju;
- b) vajadzība pēc atļauju sistēmas ir pamatota ar sevišķi svarīgu iemeslu saistībā ar sabiedrības interesēm;
- c) izvirzīto mērķi nevar sasniegt ar mazāk ierobežojošu pasākumu palīdzību, jo īpaši tāpēc, ka *a posteriori* pārbaude būtu pārāk vēla, lai būtu patiesi iedarbīga.”

- 16 Šīs pašas direktīvas 10. panta “Nosacījumi atļaujas piešķiršanai” 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

“Atļauju sistēmas ir balstītas uz kritērijiem, kas liedz kompetentajām iestādēm savas izvērtēšanas tiesības īstenot patvaļīgi.”

- 17 Direktīvas 2006/123 III nodaļas 2. iedaļā “Neatļautas vai izvērtējamas prasības” ir ietverts 14. un 15. pants.

Austrijas tiesības

- 18 1976. gada 6. jūlija *Tiroler Landes-Polizeigesetz* (Tiroles federālās zemes Likums par policiju, *LGBl.* Nr. 60/1976), tā versijā ar jaunākajiem grozījumiem (*LGBl.* Nr. 56/2017) (turpmāk tekstā – “Likums par policiju”), 14. pantā “Aizliegums” ir paredzēts:

“Ir aizliegts:

- a) profesionāli pieļaut seksuālas darbības ar savu ķermeni vai profesionāli veikt seksuālas darbības (prostitūcija) ārpus atļautiem bordeļiem (15. pants);

[..]”

- 19 Šī likuma 15. panta “Bordeļa darbības atļauja” 1. punktā ir paredzēts:

“Bordelis ir uzņēmums, kurā tiek sniegti prostitūcijas pakalpojumi. Bordeli drīkst vadīt tikai tad, ja ir izsniegta attiecīga atļauja (bordeļa darbības atļauja).”

- 20 Minētā likuma 19. panta “Sodi” 2. punkts ir formulēts šādi:

“Persona, kas vada bordeli, nesāņemot atļauju saskaņā ar 15. pantu, izdara administratīvu pārkāpumu, par ko uzliek naudas sodu līdz 36 000 EUR. Ja sodu nevar samaksāt, to aizstāj ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz četrām nedēļām.”

- 21 Saskaņā ar tā paša likuma 19.a pantu “Bordeļa pārraudzība un slēgšana”:

“1. Uz konkrētiem faktiem balstītu pamatotu aizdomu gadījumā par administratīva pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts 19. panta 1. vai 2. punktā, iestādei un par sabiedrības drošības uzturēšanu atbildīgajiem dienestiem ir tiesības iekļūt ēkās vai telpās, kurās, pēc visa spriežot, nelikumīgi nodarbojas ar prostitūciju. Šādu ēku vai telpu īpašniekiem vai nomniekiem ir pienākums ļaut iekļūt to ēkās vai telpās. Piespiedu līdzekļu piemērošana ir pieņemama.

[..]

3. Uz konkrētiem faktiem balstītu pamatotu aizdomu gadījumā par administratīva pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts 19. panta 2. punktā, un gadījumā, ja ir uzskatāms, ka turpinās nelikumīga bordeļa darbība, iestāde arī bez iepriekšējas procedūras uz vietas var veikt vajadzīgos pasākumus, lai izbeigtu bordeļa darbību, tostarp tā var slēgt bordeli.

4. Pamatojoties uz telpu, kas izmantotas kā bordelis, līdzšinējā nomnieka vai īpašnieka pieteikumu, iestādei ir jāpieņem lēmums atcelt saskaņā ar 3. punktu veiktos pasākumus, ja pieteicējs:

- a) var uzrādīt bordeļa darbības atļauju vai

- b) var garantēt, ka bordeļa darbība vairs netiks atsākta arī pēc 3. punktā paredzēto pasākumu atcelšanas.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 22 PI, Bulgārijas valstspiederīgā, saskaņā ar profesionālās darbības atļauju, ko tai 2011. gada 9. februārī izsniedza *Stadtmagistrat Innsbruck* (Insbukas pilsētas pašvaldība), piedāvā masāžas pakalpojumus. Viņa vadīja masāžas salonu, kas atradās tajā pašā pilsētā.

- 23 2017. gada 12. decembrī divi federālās zemes policijas darbinieki veica pārbaudi PI masāžas salonā. Būdami pārliecināti, ka klientiem tiek piedāvāti seksuāla rakstura pakalpojumi, proti, masāžas ar kailu ķermeni un erotiskās masāžas, minētie darbinieki tajā pašā dienā ap plkst. 20.30 pieņēma lēmumu slēgt minēto salonu, pamatojoties uz aizdomām par Likuma par policiju 19. panta 2. punkta pārkāpumu (turpmāk tekstā – “2017. gada 12. decembra lēmums”). Tā rezultātā attiecīgais salons tika oficiāli aizzīmogots.
- 24 PI par šo lēmumu tika mutvārdos informēta, pirms viņas salons tika slēgts. Par minēto slēgšanu tai netika nosūtīts nekāds dokuments, un viņa arī netika saņēmusi dokumentu, kurā būtu izklāstīti iemesli, kāpēc minētais lēmums tika pieņemts.
- 25 2017. gada 13. decembrī PI noalgoja advokātu savu interešu pārstāvībai; turpmākajās dienās viņš vairākkārt mēģināja saņemt piekļuvi policijas dokumentiem. Piekļuve dokumentiem viņam tomēr tika liegta, pamatojot, ka tādu oficiālu darbību gadījumā, kurās bija iesaistīta PI, minētā piekļuve ir liegta, ņemot vērā to, ka pret viņu vēl nav uzsākts kriminālprocess.
- 26 2017. gada 14. decembrī PI lūdza atcelt 2017. gada 12. decembra un 2017. gada 29. decembra lēmumus, un federālās zemes policija nolēma šo lūgumu apmierināt. Šajā administratīvās iestādes lēmumā nebija norādīts nedz pamatojums slēgšanai, nedz arī iemesli, kādēļ 2017. gada 12. decembra lēmums tika atcelts.
- 27 2017. gada 18. decembrī PI iesniedzējtiesā, *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tiroles federālās zemes Administratīvā tiesa, Austrija) cēla prasību konstatēt viņas masāžas salona slēgšanas prettiesiskumu.
- 28 Tā kā Tiroles federālās zemes policija iesniedzējtiesai neiesniedza visus ar šo lietu saistītos dokumentus un faktus, tā pati veica šo faktu izvērtējumu.
- 29 Šī tiesa norāda, ka saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu lēmuma par komercuzņēmuma – kā PI masāžas salona – slēgšanu iedarbība ir konstatējama jau, sākot no tā pieņemšanas brīža. Tā kā šī tiesiskā regulējuma mērķis ir apkarot nelegālu prostitūciju, kompetentajām iestādēm būtu jābūt iespējai veikt pasākumus savu pilnvaru izdot rīkojumu un veikt pašpārbaudi ietvaros.
- 30 Šādu lēmumu pēc ieinteresētās personas pieprasījuma varētu atcelt vai nu administratīvā iestāde, šajā gadījumā policija, vai arī tiesa, šajā gadījumā iesniedzējtiesa, kura var pārbaudīt šī lēmuma tiesiskumu.
- 31 Tai pat laikā atšķirībā no citām valsts procedūrām, kurās iestādēm tiek prasīts īstenot savas pilnvaras izdot rīkojumu un veikt pašpārbaudi, tiesiskajā regulējumā par tādu procedūru kā pamatlietā aplūkotā netiek prasīts, lai minētās iestādes, tiklīdz īstenojušas šīs pilnvaras, savu lēmumu pamatotu rakstveidā. Pienākuma rakstveidā pamatot lēmumu, kas pieņemts, īstenojot tās pašas pilnvaras, mērķis esot uzdot attiecīgajai iestādei vēlreiz pārbaudīt savas iejaukšanās tiesiskumu.
- 32 Iesniedzējtiesa uzskata – tā kā nav rakstveidā sagatavota dokumenta, kurā būtu izklāstīti pamati lēmumam, ko kompetentā iestāde pieņēmusi tādā procedūrā kā pamatlietā aplūkotā, lēmuma adresātam ir liegta iespēja iepazīties ar savas lietas materiāliem, uzzināt par šīs iestādes gūtajiem pierādījumiem un šai sakarā paust savu viedokli. Par pamatiem, kuru dēļ tā pati iestāde ir uzskatījusi, ka ir pieņemts prettiesisks akts, šis adresāts varot uzzināt tikai netieši – saistībā ar prasību, kas celta pret minētās iestādes pieņemtajiem pasākumiem.
- 33 Neesot arī pietiekamas iespējas apstrīdēt attiecīgo lēmumu.
- 34 Saskaņā ar Likuma par policiju 19.a panta 4. punktu kompetentā iestāde savu lēmumu par attiecīgā uzņēmuma slēgšanu drīkst atcelt tikai divos gadījumos, proti, vai nu tad, ja adresāts var uzrādīt bordeļa darbības atļauju, vai ja viņš var garantēt, ka bordeļa darbība vairs netiks atsākta arī pēc lēmuma par slēgšanu atcelšanas.

- 35 Katrā ziņā attiecībā uz 2017. gada 12. decembra lēmumu iesniedzējtiesai nebija pamata veikt šī lēmuma pamatā esošo faktu pamatotības pārbaudi, jo šīs tiesas kompetencē ir tikai pārbaudīt, vai policijas darbiniekam šajā gadījumā varēja būt pamatotas aizdomas par nelegālas darbības veikšanu.
- 36 Šajos apstākļos *Landesverwaltungsgericht Tirol* (Tiroles federālās zemes Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai [Hartas] 15. panta 2. punkts, kurā ir paredzēts, ka katrs Savienības pilsonis var brīvi meklēt darbu, strādāt, izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību un sniegt dažādus pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas līdzīgi kā [Likuma par policiju] 19.[a] panta 3. punkts atļauj iestādes struktūrvienībai, neveicot iepriekšēju administratīvu procedūru, īstenot pasākumus, izdodot tiešus rīkojumus un piemērojot piespiedu līdzekļus, tostarp tādus kā uzņēmuma slēgšana, tiem neesot pagaidu rakstura pasākumiem?
 - 2) Vai [Hartas] 47. pants, vajadzības gadījumā to lasot kopā ar [Hartas] 41. un 52. pantu, no pušu procesuālo tiesību vienlīdzības un efektīvas tiesību aizsardzības viedokļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas, līdzīgi kā noteikts [Likuma par policiju] 19.[a] panta 3. un 4. punktā, paredz īstenot faktiskus pasākumus, izdodot tiešus rīkojumus un piemērojot piespiedu līdzekļus, tostarp tādus kā uzņēmuma slēgšana, bez dokumentācijas un apstiprinājuma izsniegšanas tiesību subjektam?
 - 3) Vai [Hartas] 47. pants, vajadzības gadījumā to lasot kopā ar [Hartas] 41. un 52. pantu, no pušu procesuālo tiesību vienlīdzības viedokļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas, līdzīgi kā noteikts [Likuma par policiju] 19.[a] panta 3. un 4. punktā, paredz, ka, lai atceltu bez iepriekšējas procedūras īstenotus faktiskus pasākumus, izdodot tiešus rīkojumus un piemērojot piespiedu līdzekļus, tostarp tādus kā uzņēmuma slēgšana, tiesību subjektam, kuru skar šie faktiskie pasākumi, ir jāiesniedz pamatots pieteikums par šādas slēgšanas atcelšanu?
 - 4) Vai [Hartas] 47. pants, lasot to kopā ar [Hartas] 52. pantu, no efektīvas tiesību aizsardzības viedokļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas, līdzīgi kā noteikts [Likuma par policiju] 19.[a] panta 4. punktā, paredz, ka, īstenojot faktiskus pasākumus, piemērojot piespiedu līdzekļus uzņēmuma slēgšanas veidā, ir iespējams tikai ar konkrētiem nosacījumiem iesniegt pieteikumu par pasākuma atcelšanu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

- 37 Savos rakstveida apsvērumos Austrijas valdība norāda, ka ceturtais jautājums nav pieņemams; tieši tāpat neesot pieņemama daļa no otrā un trešā jautājuma, ciktāl tie attiecas uz Likuma par policiju 19.a panta 4. punktu, kurā kompetentajai iestādei ir paredzēta iespēja atcelt attiecīgos pasākumus.
- 38 Federālās zemes policija esot atsaukusi PI masāžas salona slēgšanas pasākumu un izdevusi rīkojumu noņemt aizzīmogojumu no šī salona. Šajos apstākļos iepriekšējā punktā minētā tiesību norma pamatlietā vairs neesot piemērojama, jo šī lieta ir nevis par administratīvo pārbaudi, bet gan par attiecīgo pasākumu pārbaudi tiesā.
- 39 Šai sakarā jānorāda – kā tas izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem – pamatlieta attiecas uz 2017. gada 12. decembra lēmuma par PI salona slēgšanu tiesiskuma pārbaudi, un prasība pret šo lēmumu tika celta, pirms federālās zemes policija atcēla šo lēmumu 2017. gada 29. decembrī.

- 40 Ir arī jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, ko valsts tiesa uzdevusi pašas noteiktajos tiesiskā regulējuma un faktisko apstākļu ietvaros, kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņemums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas iesniegtu lūgumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas faktisko situāciju vai tās priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem, kā arī saprastu iemeslus, kuru dēļ valsts tiesa uzskata, ka tai ir vajadzīgas atbildes uz šiem jautājumiem tajā izskatāmā strīda izšķiršanai (spriedums, 2019. gada 14. februāris, *Milivojević*, C-630/17, EU:C:2019:123, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Šajā lietā jāsecina, ka iesniedzējtiesa var labāk izvērtēt PI interesi celt prasību, ņemot vērā valsts tiesības. Līdz ar to ir jāuzskata, ka otrais, trešais un ceturtais jautājums ir pieņemami.

Ievada apsvērumi

- 42 Vispirms ir jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu ieviestajā valsts tiesu un Tiesas sadarbības procedūrā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu valsts tiesai atrisināt strīdu, kuru tā izskata. No šādas perspektīvas Tiesai attiecīgā gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Faktiski Tiesas uzdevums ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas vajadzīgas valsts tiesām, lai izlemtu tajās iesniegtās lietas, pat ja šīs tiesību normas nav tieši norādītas jautājumos, kurus tai ir nosūtījušas šīs tiesas (spriedums, 2018. gada 19. decembris, *AREX CZ*, C-414/17, EU:C:2018:1027, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 Šajā lietā, pat ja formāli iesniedzējtiesa ir ierobežojusi savu jautājumu tikai ar Hartas 15. panta 2. punktu, kā arī 41., 47. un 52. pantu, šāds apstāklis nav šķērslis Tiesai sniegt valsts tiesai Savienības tiesību interpretāciju, kas tai var būt noderīga, izspriežot iztiesājamo lietu, neatkarīgi no tā, vai šī tiesa savu jautājumu formulējumā ir uz tām atsaukusies. Šajā ziņā Tiesai no visas valsts tiesas iesniegtās informācijas, it īpaši no lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu pamatojuma, ir jāizdala tie Savienības tiesību elementi, kuru interpretācija ir nepieciešama, ņemot vērā strīda priekšmetu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 19. decembris, *AREX CZ*, C-414/17, EU:C:2018:1027, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Kā izriet no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem, PI, Bulgārijas valstspiederīgā, Austrijā veic darbību ka pašnodarbināta persona, proti, vada masāžas salonu.
- 45 Lai pieņemtu lēmumu lietā, kuru tā izskata, iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai Savienības tiesības nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru komercuzņēmums, kāds ir aplūkots pamatlietā, var tikt slēgts nekavējoties ar valsts iestādes lēmumu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez nepieciešamās atļaujas, tai pat laikā personai, kas pārvalda minēto uzņēmumu, negarantējot konkrētas procesuālas tiesības.
- 46 Šai sakarā vispirms jānorāda, ka šī sprieduma 44. punktā aprakstīto darbību par pakalpojuma sniegšanu LESD 57. panta izpratnē uzskata tad, ja to vienas dalībvalsts teritorijā veic citas dalībvalsts valstspiederīgais. Turklāt masāžas salona pārvaldīšana citas dalībvalsts teritorijā ietilpst brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības tvērumā saskaņā ar LESD 49. un turpmākajiem pantiem.
- 47 Pieņemot, ka PI arī pārvalda uzņēmumu, kurā tiek piedāvāti prostitūtu pakalpojumi, ir jāatgādina, ka prostitūcija ir maksas pakalpojums (spriedums, 2001. gada 20. novembris, *Jany u.c.*, C-268/99, EU:C:2001:616, 49. punkts), savukārt uz darbību, kas izpaužas kā bordeļa pārvaldīšana, attiecas brīvība

veikt uzņēmējdarbību LESD 49. panta un Direktīvas 2006/123 9.–15. panta izpratnē, ja to pakalpojumu sniedzējs veic uz nenoteiktu laiku un izmantojot stabilu infrastruktūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. oktobris, *Trijber un Harmsen*, C-340/14 un C-341/14, EU:C:2015:641, 67.–77. punkts).

- 48 Tādējādi, ciktāl šajā gadījumā šķiet, ka PI saimniecisko darbību veic uz nenoteiktu laiku un izmantojot stabilu infrastruktūru – kas būtu jāpārbauda iesniedzējtiesai –, uz šo darbību attiektos brīvība veikt uzņēmējdarbību LESD 49. panta un Direktīvas 2006/123 9.–15. panta izpratnē.
- 49 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pamatlietā piemērojamā valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts, ka prostitūcijas pakalpojumu sniegšanai ir vajadzīga atļauja.
- 50 Attiecībā uz Direktīvu 2006/123, kuras 9.–13. pantā ir paredzēti nosacījumi, kādiem ir jāatbilst atļaujai, ir jākonstatē, ka šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvaros uzdotie jautājumi neattiecas uz valsts tiesiskā režīma par tādas darbības ierobežošanu, kas saistīta ar prostitūcijas pakalpojumu sniegšanu, likumību kā tādu, bet gan uz pasākuma, kas izpaudies kā komercuzņēmuma slēgšana, saderīgumu ar Savienības tiesībām, kas turklāt ir veikts, nenodrošinot konkrētas procesuālas tiesības.
- 51 Šajos apstākļos ir jāatbild uz jautājumiem, kas ir uzdoti, ņemot vērā LESD 49. pantu, nevis Direktīvu 2006/123.
- 52 Attiecībā uz Hartas 15. panta 2. punktu, kurš ir minēts pirmajā jautājumā – tajā ir garantēts, ka katram Savienības pilsonim ir atzītas tiesības veikt uzņēmējdarbību un sniegt dažādus pakalpojumus jebkurā dalībvalstī.
- 53 No skaidrojumiem par Hartu, kuri saskaņā ar LES 6. panta 1. punkta trešo daļu un Hartas 52. panta 7. punktu ir jāņem vērā šīs pēdējās minētās interpretācijā, izriet, ka Hartas 15. panta 2. punktā ir precizēts, ka šajā tiesību normā ir pārņemtas trīs ar LESD 26., kā arī 45., 49. un 56. pantu garantētās brīvības, proti, darba ņēmēju pārvietošanās brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība.
- 54 Šai sakarā ir jākonstatē – pat ja iesniedzējtiesa savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu neatsaucas uz Hartas 16. pantu, no Tiesas judikatūras izriet, ka šajā tiesību normā ir atsauce it īpaši uz LESD 49. pantu, ar ko tiek garantēta pamatbrīvība veikt uzņēmējdarbību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. februāris, *Sokoll-Seebacher*, C-367/12, EU:C:2014:68, 22. punkts).
- 55 Tādējādi saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību atsaukties uz Hartas 15. panta 2. punktu pamatlietas kontekstā nozīmē izvērtēt, vai šī brīvība ir arī ievērota no šīs hartas 16. panta viedokļa.
- 56 Attiecībā uz Hartas 41. pantu, kas ir minēts otrajā un trešajā prejudiciālajā jautājumā, ir jānorāda, ka no šīs tiesību normas formulējuma skaidri izriet, ka tās subjekts ir nevis dalībvalstis, bet vienīgi Savienības iestādes un struktūras (spriedums, 2018. gada 13. septembris, *UBS Europe u.c.*, C-358/16, EU:C:2018:715, 28. punkts un tajā minētā judikatūra). No minētā izriet, ka Hartas 41. pants uz pamatlietu neattiecas.
- 57 Tomēr minētajā tiesību normā ir atspoguļots Savienības tiesību pamatprincips, saskaņā ar kuru tiesības uz labu pārvaldību sevī ietver iestādes pienākumu pamatot savus lēmumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 17. jūlijs, *YS u.c.*, C-141/12 un C-372/12, EU:C:2014:2081, 68. punkts). Iestādes pienākums pietiekami specifiski un konkrēti pamatot lēmumu, ļaujot ieinteresētajai personai saprast iemeslus, kādēļ tieši viņai lēmums ir nelabvēlīgs, līdz ar to ir principa ievērot tiesības uz aizstāvību, kas ir Savienības pamatprincips, loģiskas sekas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, *M.*, C-277/11, EU:C:2012:744, 88. punkts, un 2014. gada 11. decembris, *Boudjlida*, C-249/13, EU:C:2014:2431, 38. punkts).

58 Līdz ar to no iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, izriet, ka iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 49. pants, Hartas 15. panta 2. punkts un 16., 47. un 52. pants, kā arī vispārējais tiesību princips par tiesībām uz labu pārvaldību ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā izklāstītie ar tiem netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka valsts iestāde var pieņemt lēmumu par tūlītēju komercuzņēmuma slēgšanu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez šajā valsts tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, ciktāl šajā regulējumā, pirmkārt, netiek prasīts, lai šāds lēmums tiktu rakstveidā pamatots no faktu un tiesību viedokļa un paziņots tā adresātam, otrkārt, lai minētā adresāta lūgums atcelt šo lēmumu būtu pamatots un, treškārt, lai tajā tikai tiktu minēti pamati, balstoties uz kuriem administratīvā iestāde var atcelt konkrēto lēmumu.

Par jautājumiem

59 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ierobežojums LESD 49. panta izpratnē ir visi valsts pasākumi, ar kuriem Savienības pilsoņiem tiek aizliegta, traucēta vai padarīta mazāk pievilcīga Līgumā garantētās brīvības veikt uzņēmējdarbību īstenošana, pat ja tie tiek piemēroti bez diskriminācijas uz pilsonības pamata (spriedums, 2018. gada 14. novembris, *Memoria* un *Dall'Antonia*, C-342/17, EU:C:2018:906, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

60 Šajā gadījumā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurš aplūkots pamatlietā un kurā ir paredzēts, ka valsts iestāde var pieņemt lēmumu par tūlītēju komercuzņēmuma slēgšanu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez šajā valsts tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, var nelabvēlīgi ietekmēt saimnieciskās darbības apgrozījumu un profesionālās darbības nepārtrauktību, it īpaši attiecībā uz saikni ar klientiem, kuri no konkrētajiem pakalpojumiem gūst labumu. Līdz ar to šāds tiesiskais regulējums var kavēt vai atturēt personas no citām dalībvalstīm, kuras vēlas iedibināties Tiroles federālajā zemā (Austrija), tur veikt tādu profesionālu darbību, kāda ir aplūkota pamatlietā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 5. novembris, *Somova*, C-103/13, EU:C:2014:2334, 41.–45. punkts).

61 No tā izriet, ka šāds valsts tiesiskais regulējums ir brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums LESD 49. panta izpratnē.

62 Saskaņā ar Tiesas judikatūru LESD 49. pantā paredzētais brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, ja vien tas ir piemērojams, neradot diskrimināciju uz pilsonības pamata, var tikt attaisnots ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem ar nosacījumu, ka tas ir piemērots, lai nodrošinātu izvīrītā mērķa sasniegšanu, un nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šī mērķa sasniegšanai (spriedums, 2018. gada 14. novembris, *Memoria* un *Dall'Antonia*, C-342/17, EU:C:2018:906, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Tāpat atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ar Hartu garantētās pamattiesības ir jāpiemēro visās situācijās, kuras ir reglamentētas Savienības tiesībās, un tās līdz ar to ir jāievēro it īpaši tad, ja valsts tiesiskais regulējums ietilpst šo tiesību piemērošanas jomā (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

64 Tā tas ir it īpaši gadījumā, kad valsts tiesiskais regulējums var radīt šķēršļus vienai vai vairākām ar Līgumu garantētām pamatbrīvībām un kad attiecīgā dalībvalsts, pamatojot šādu šķērslī, atsaucas uz primāriem vispārējo interešu apsvērumiem. Līdzīgā gadījumā attiecīgajam valsts tiesiskajam regulējumam paredzētos izņēmumus var piemērot tikai tad, ja tas atbilst pamattiesībām, kuru ievērošanu nodrošina Tiesa (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 65 Šajā gadījumā, ciktāl – kā tas izriet no šī sprieduma 61. punkta – pamatlietā aplūkotais valsts tiesiskais regulējums rada brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu LESD 49. panta izpratnē, ar to tiek radīts arī brīvības veikt uzņēmējdarbību un darījumdarbības brīvības ierobežojums, kas attiecīgi ir iedibināti Hartas 15. panta 2. punktā un 16. pantā.
- 66 Tomēr Hartas 52. panta 1. punktā tiek pieļauts, ka tajā paredzētajām tiesībām var tikt noteikti izmantošanas ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, tajos ir respektēta šo tiesību un brīvību būtība un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārēju interešu mērķiem, ko ir atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības (spriedums, 2016. gada 21. decembris, *AGET Iraklis*, C-201/15, EU:C:2016:972, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 67 Šajā gadījumā Austrijas valdība uzskata, ka šis valsts tiesiskais regulējums ir vajadzīgs ar prostitūciju saistītas darbības apkarošanai, kā arī cilvēku veselības aizsardzībai.
- 68 Nodarboties ar prostitūciju Tiroles federālajā zemē nav aizliegts, taču tā tiek kontrolēta un uz to attiecas ierobežojumi vispārējās interesēs. Tālab saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu šādi darbibai ir nepieciešama atļauja. Tāpat personām, kas to veic, ir jāievēro īpašas prasības veselības jomā un jāveic regulāras pārbaudes seksuāli transmisīvo slimību, ieskaitot AIDS, kā arī tuberkulozes profilaksei.
- 69 Tā kā nelegāla prostitūcija šādi kontrolei nav pakļauta, Austrijas valdības ieskatā, tā rada risku gan to personu veselībai, kuras ar to nodarbojas, gan šo personu klientu un visas sabiedrības veselībai.
- 70 Šai sakarā ir jāatgādina, ka noziedzīgu nodarījumu pret prostitūtām, it īpaši cilvēktirdzniecības, piespiedu prostitūcijas un nepilngadīgo prostitūcijas, novēršana ir sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 1. oktobris, *Trijber* un *Harmsen*, C-340/14 un C-341/14, EU:C:2015:641, 68. punkts).
- 71 No Tiesas pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka sabiedrības veselības aizsardzība ir viens no primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kas ir atzīti Savienības tiesībās (spriedums, 2018. gada 1. marts, *CMVRO*, C-297/16, EU:C:2018:141, 57. punkts).
- 72 Šāda pati aizsardzība ir arī garantēta ar Hartas 35. pantu, kurā ir paredzēts, ka katrai personai ir tiesības uz veselības aizsardzības profilaksi un medicīnisko aprūpi saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem.
- 73 Šai gadījumā tādu pakalpojumu sniegšana kā ar prostitūciju saistīta darbība, pat īstermiņā, neregistrētā komercuzņēmumā un līdz ar to bez dalībvalsts iestādes piešķirtas atļaujas kompetentām iestādēm neļauj nodrošināt adekvātu šādas konkrētajā uzņēmumā veiktās darbības kontroli un līdz ar to var palielināt risku, ka personas, kas šīs darbības tajā veic, tiks krimināli sodītas.
- 74 Tāpat minēto pakalpojumu sniegšana, ko veic personas, kuras nav pakļautas īpašām veselības prasībām un regulārām pārbaudēm seksuāli transmisīvo slimību profilaksei, rada saslimšanas risku gan personām, kuras nodarbojas ar prostitūciju, gan to klientiem, jo neapstrīdams ir fakts, ka neārstētas seksuāli transmisīvās slimības ietekmē sabiedrības veselības stāvokli un neārstētam to nesējam ir lielāks risks saslimt ar citām slimībām.
- 75 Šajos apstākļos brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, kas radīts ar valsts tiesisko regulējumu, kurš aplūkots pamatlietā un saskaņā ar kuru valsts iestāde var pieņemt lēmumu par tūlītēju komercuzņēmuma slēgšanu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez šajā tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, ir jāuzskata par pamatotu ar vispārējo interešu apsvērumiem un tādu, ar ko tiek nodrošināta izvīrītā mērķa sasniegšana, proti, noziedzīgu nodarījumu pret prostitūtām novēršana, kā arī sabiedrības veselības aizsardzība.

- 76 Tālab ir jāizvērtē, vai valsts administratīvai iestādei dotā iespēja pieņemt lēmumu nekavējoties slēgt komercuzņēmumu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez valsts tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, var tikt uzskatīta par samērīgu ar iepriekšējā punktā minētajiem mērķiem.
- 77 Šajā sakarā valsts tiesiskais regulējums, kurš aplūkots pamatlietā un kurā ir paredzēts, ka administratīvā iestāde var pieņemt lēmumu nekavējoties slēgt komercuzņēmumu iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ, var principā tikt uzskatīts par samērīgu ar minētajiem mērķiem. Tomēr šajā gadījumā ar minēto tiesisko regulējumu tiek ļauts komercuzņēmumu slēgt bez jebkāda rakstveida pamatojuma no fakti un tiesību viedokļa, un tas tiek paziņots tā adresātam, tai pat laikā nosakot, ka lūgums atcelt lēmumu par šo slēgšanu ir jāpamato.
- 78 No Tiesas judikatūras izriet, ka ar Hartas 47. pantā garantēto pārbaudes tiesā efektivitāti tiek prasīts, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt administratīvās iestādes attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai no pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī, lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (spriedums, 2013. gada 4. jūnijs, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, 53. punkts, un šajā nozīmē spriedums, 2017. gada 16. maijs, *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, 84. punkts).
- 79 Turklāt tiesības tik uzklusītam ikvienā procedūrā, kas ir iedibinātas ar Hartas 47. un 48. pantu un kas ir Savienības vispārējā tiesību principa par tiesībām uz aizstāvību neatņemama sastāvdaļa, nozīmē to, ka iestādei ir jāvelta visa nepieciešamā uzmanība apsvērumiem, kurus ir iesniegusi attiecīgā persona, rūpīgi un objektīvi izvērtējot visus atbilstošos elementus konkrētajā gadījumā un detalizēti pamatojot savu lēmumu, un jāievēro no principa ievērot tiesības uz aizstāvību izrietošais pienākums pietiekami precīzi un konkrēti pamatot lēmumu, lai ļautu ieinteresētajai personai saprast tās iesniegtā lūguma atteikuma iemeslus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 5. novembris, *Mukarubega*, C-166/13, EU:C:2014:2336, 43., 45. un 48. punkts).
- 80 Pienākums ievērot tādu lēmumu adresātu, kuri būtiski skar viņu intereses, tiesības uz aizstāvību gulstas principā arī uz dalībvalstu iestādēm, kad tās veic pasākumus, kas ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā (spriedums, 2014. gada 5. novembris, *Mukarubega*, C-166/13, EU:C:2014:2336, 50. punkts).
- 81 Šai prasībai pamatot valsts iestāžu lēmumus ir īpaša nozīme tādā lietā kā pamatlieta, kurā ir jāizvērtē, vai brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums LESD 49. panta izpratnē, kā arī brīvības veikt uzņēmējdarbību un darījumdarbības brīvības, kas attiecīgi ir iekļautas Hartas 15. panta 2. punktā un 16. pantā, ierobežojums ir pamatots un samērīgs.
- 82 Pirmkārt, valsts tiesām ir kopumā jānovērtē apstākļi, kas saistīti ar ierobežojošā tiesiskā regulējuma pieņemšanu un īstenošanu, pamatojoties uz pierādījumiem, kurus iesniegušas dalībvalsts kompetentās iestādes, lai pierādītu, ka pastāv mērķi, kas var padarīt leģitīmu LESD noteiktas pamatbrīvības ierobežojumu, un šī ierobežojuma samērīgumu (spriedums, 2018. gada 28. februāris, *Sporting Odds*, C-3/17, EU:C:2018:130, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 83 Otrkārt, kaut arī, piemērojot valsts procesuālās normas, šīm tiesām var būt pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu šādu pierādījumu iesniegšanu, tām savukārt nevar būt pienākums aizvietot minētās iestādes, lai sniegtu pamatojumu, kas ir jāsniedz šīm iestādēm. Ja šis pamatojums nav sniegts tādēļ, ka minētās iestādes nepastāv vai ir pasīvas, valsts tiesām ir jābūt iespējai izdarīt visus secinājumus, kas izriet no šāda trūkuma (spriedums, 2018. gada 28. februāris, *Sporting Odds*, C-3/17, EU:C:2018:130, 54. punkts).

- 84 Šajā gadījumā valsts tiesiskais regulējums neatbilst šī sprieduma 78.–83. punktā minētajām un judikatūrā izvirzītajām prasībām, jo saskaņā ar to netiek prasīts, lai lēmums nekavējoties slēgt komercuzņēmumu, kāds ir aplūkots pamatlietā, tiktu pienācīgi rakstveidā pamatots no faktu un tiesību viedokļa un paziņots tā adresātam.
- 85 Faktiski ar minēto tiesisko regulējumu netiek nodrošināts, ka šī lēmuma adresāts var pienācīgi iepazīties ar pamatiem, uz kuriem šis lēmums ir balstīts, tādējādi ļaujot viņam aizstāvēt savas tiesības un izlemēt, vai ir vērts vērsties kompetentajā tiesā. Tādēļ šajā gadījumā attiecīgais tiesiskais regulējums neļauj nodrošināt nedz efektīvu tiesas kontroli, nedz arī Hartas 47. un 48. pantā garantēto tiesību uz aizstāvību un Savienības tiesību vispārējo principu ievērošanu.
- 86 Attiecībā uz pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto prasību, saskaņā ar kuru ikviens lūgums atcelt lēmumu par uzņēmuma slēgšanu attiecīgajai personai ir jāpamato, ir jāsecina, ka šī prasība ir nesamērīga, ņemot vērā to, ka šajā pašā tiesiskajā regulējumā nav paredzēts pienākums pamatot šo slēgšanas lēmumu.
- 87 Šai sakarā prasīt no administratīvā lēmuma adresāta, lai viņš pamato savu lūgumu šo lēmumu atcelt, ņemot vērā, ka pats šis administratīvais lēmums vispār nav pamatots, nozīmē aizskart šī adresāta tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un piekļuvi tai, kā arī viņa tiesības uz aizstāvību.
- 88 Attiecībā uz iemeslu, kuri pamato administratīvas iestādes atcelto lēmumu par komercuzņēmuma slēgšanu, ierobežošanu, kura paredzēta Likuma par policiju 19.a panta 4. punktā, ir jāatgādina, ka šo lēmumu var atcelt tad, ja tā adresāts var vai nu uzrādīt bordeļa darbības atļauju, vai garantēt, ka bordeļa darbība vairs netiks atsākta arī pēc lēmuma par slēgšanu atcelšanas.
- 89 Pieņemot, ka šī Likuma par policiju norma tiek piemērota pamatlietā – kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai –, nešķiet, ka iepriekšējā punktā minētais ierobežojums būtu nesamērīgs attiecībā pret mērķiem, kas sasniedzami ar šādu likumu, proti, noziedzīgu nodarījumu pret prostitutām novēršanu, kā arī sabiedrības veselības aizsardzību.
- 90 Faktiski, kā tas tika konstatēts šī sprieduma 73.–75. punktā, tā kā iespēja tūlītēji slēgt komercuzņēmumu, pamatojoties uz to, ka kompetentajai iestādei ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez tai nepieciešamās atļaujas, ir pamatota ar minētajiem mērķiem, Likuma par policiju 19.a panta 4. punktā paredzētais ierobežojums ir jāuzskata par attiecīgajā tiesiskajā regulējumā paredzētā aizlieguma pārvaldīt bordeli bez šādas atļaujas loģiskām sekām.
- 91 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka LESD 49. pants, Hartas 15. panta 2. punkts un 16., 47. un 52. pants, kā arī vispārējais tiesību princips par tiesībām uz labu pārvaldību ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā izklāstītie ar tiem netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka valsts iestāde var pieņemt lēmumu par tūlītēju komercuzņēmuma slēgšanu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez šajā tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, ciktāl šajā regulējumā, pirmkārt, netiek prasīts, lai šāds lēmums tiktu rakstveidā pamatots no faktu un tiesību viedokļa un paziņots tā adresātam un, otrkārt, lai minētā adresāta lūgums atcelt šo pašu lēmumu būtu pamatots.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 92 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

LESD 49. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. panta 2. punkts un 16., 47. un 52. pants, kā arī vispārējais tiesību princips par tiesībām uz labu pārvaldību ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā izklāstītie ar tiem netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka valsts iestāde var pieņemt lēmumu par tūlītēju komercuzņēmuma slēgšanu, pamatojoties uz to, ka tai ir aizdomas, ka šajā uzņēmumā notiek ar prostitūciju saistīta darbība bez šajā tiesiskajā regulējumā prasītās atļaujas, ciktāl šajā regulējumā, pirmkārt, netiek prasīts, lai šāds lēmums tiktu rakstveidā pamatots no faktu un tiesību viedokļa un paziņots tā adresātam un, otrkārt, lai minētā adresāta lūgums atcelt šo pašu lēmumu būtu pamatots.

[Paraksti]